

ביסול הצהרת בלפור... הראיתי להם את חוזה פיצל-ויצמן, לוויין
ביקש להמציא לו העתקה.

אמרתי ללוויין שהפעולה אשר יעשו באמריקא לא תעכל
אופן מפלגתי ולא תהיה עניין למלחמת הבחירות.

קופלנד שאלני על הרוויז. נפגשו בח"א עם ארבעה
רוויז. שני עורכי דין, רופא ורוקח.

על סימון "Satyros" על יד מרבלה,
6.9.36

לא בשמונה וחצי - אלא בחשע וחצי עזבנו את ברינדיזי.
הרכבת של הרואר נתאחרת, והאווירון נאלץ לחכות. אח"כ היה איזה
עכוב במכס, והתרוממנו מעל פני הים רק בעשרה אחרי עשר.

שם האווירון משונה קצת - אולם דומה בכל לסציפיו
שטבע. אנו 14 נוסעים, (4 נוסעות). השמים בהירים, הים שקט,
ועד אחונה הוא זרוע איים גדולים וקטנים.

בדיוק בשתים הגענו למי אחונה (369 מיל מברינדיזי).

לאחר שעמדנו כאן 40 רגע הפלגנו ובחמש אה"צ הגענו למירבלה
(מרחק 217 מיל מאחונה). כאן קרה לפני שבועים האסון עם
סציפיו. ירדנו לאניה איטפריה, שהצילה אז הנוסעים. שחינו
כאן תה, ובחמש וחצי (זמן לונדוני) זזנו. עד אלכסנדריה
יש לנו עוד 370 מיל - ז"א כארבע שעות נסיעה, ונצטרך לטוס
בערב. מטוץ לאמריקא עוד לא ססתי בערב; אולם אין עננים,
אין רוח, הים רוגע - וצפוי מעבר שקט ללא כל הרפתקא.

שש. השמש כבר שקעה בשפולי האופק מימין. החכלת
מתחת מעפיקה. הספינה תלויה באוויר וכאילו אינה זזה כלל.
הים מתחת דומם, וכאילו כונס כולו לתוך עצמו. ארבעת המוטורים
פזמזמים בדומיה הענקית. האפלולית מתעבה - וזה אחר זה נמצים
בסרומים כבדים. פנסי החשמל שופכים אור יתום בתא הספינה,
ובעד החלון נשקף שחור הים העמוק המשתרע לאין סוף, ורק
מס ארגמן כהה חותך האופק המערבי - האופק היחיד הנראה עוד
לעין.

עם רבוי האפלה הים הולך ומגליר. רקע כחול-שחור
מוצק אחד פרוש מתחת - והנה הופיעו שורות גזרי עבים צהורים מתחת -
וקשה להבחין מה למטה מהעננים. תהום או רצפת-חכלת?

ארגמן אופק המערב מזדכך ומסתנן, זהרורים ירקרקים
כחלחלים בוקעים מעל האופק המסמיק ומחוויר כאחד. לאט לאט נבלע
האודם בתהום הים שנעשה כולו אפל, וכיפת השמים בולסת הרבה
יותר מאשר ביום.

שבע. נחרבו הכוכבים. מארגמן השקיעה אין עוד כל
סימן מלבד זוהר ירוק. הים נעלט לגמרי, ואם כי העננים חלפו,
מלמעלה כיפה זרועה כוכבים, ומתחת - תהום שחורה.

ולאט לאט מתערבב השחור. אין ים, אין שמים - רק
כוכבים וספינה תלויה על בלימה ומזמזמת ושורקת בתוך חלל דומיה
ואפלה.

- בינתיים יצאנו מתחום הזמן המערבי ונכנסנו לתום

הזמן המזרחי, וקפצה לנו שעה אחת.

לפני עשר (זמן אר"י) נצנצו אורות אלכסנדריה, ובעשר
ועשרה ירדנו.

באחת עשרה הגעתי למלון - נסיתי לסלפן לארץ, אך
החוט ניתק.

סלגרפתי לח"א ולירושלים שאני מגיע מחר בבוקר.

- לפי דברי ווילנסקי הובן מכתבו של א.ג. כביסול
גזרת ההפסקה. כך הבינו זאת גם הערבים.

אלכסנדריה, 6.9.36

ווילנסקי מוסר שמחרתים יחתם החוזה הסורי הצרפתי.

גבולות לבנון לא נשחזרו. שלוש שנים יהיו שנות מעבר, ואח"כ תציע
צרפת להכניס סוריה לחבר הלאומים.

פה במצרים מחגברת ההתנגדות לחוזה. יש תסיסה סוציאלית,

ווילנסקי חושב שעומדים כאן לפני מאורעות רציניים.

ביחס לעניינינו הוטב המצב לאחר החלטת הקבינט.

שהבנור מוכן לבוא אחריו בדברים בשם החוגים האיסטיתקלאליים.

יתכן שדוב יבוא הנה בעוד ימים אחדים.